

MARINA ŠARIĆ

Zavod za arheologiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu

ŽRTVENIK LIBERA I LIBERE U TOPUSKOM

Žrtvena ara s posvetom božanskom paru Liberu i Liberi. Spomenik je prvi te vrste nađen u gornjopanonskom topličkom središtu, u današnjem Topuskom. Konzularni beneficijar, Gaj Katulin Firmo, rodom Italik, podiže žrtvenik italskom božanskom paru Liberu i Liberi, koji s obzirom na brojne spomenike kultova sličnoga karaktera, u ovom slučaju mogu potvrditi pojavu sinkretizma stranih božanstava (Liber — Libera i Silvanus — Diana) sa zatečenim autohtonim božanstvima Vidasusom i Thanom. Spomenik se datira u 2. st. n.e.

U bogatoj spomeničkoj baštini Topuskog nalazi se i nekoliko veoma zanimljivih antičkih spomenika koji su, začudo, ostali u samome mjestu nalaza. Mnogobrojni su naime, vrijedni slični spomenici iz Topuskog zauvijek nestali, uništeni ili razneseni, te je tim važnije značenje ovih, sačuvanih u prostoru u kojem su nastali i bili u funkciji. Među tim spomenicima izdvajamo jedan zavjetni žrtvenik (aru) s natpisom koji obogaćuje naša saznanja o antičkim kultovima u Iliriku, točnije u ondašnjoj provinciji Panoniji.

Spomenik je nađen na južnim obroncima Babićevog brda u Topuskom, kada su vršeni radovi pri proširivanju pogona tvornice željeznih opruga PIM, a danas se nalazi u mjesnom parku, na samom ulazu u Topusko. Iako je žrtvenik godinama izložen na otvorenom prostoru, nije ranije potakao pažnju stručnjaka te su podaci o okolnostima nalaza nažalost veoma oskudni.¹ (Sl. 1 i Tab. I)

Ara je izrađena iz sivog, domaćeg vapnenca, veoma meke i zrnate strukture, te je poput drugih kamenih spomenika s istog područja dosta propala. Većih je dimenzija (visina joj iznosi 1,30 m) i pripada poznatom tipu antičkih žrtvenih spomenika s masivnom, širokom, višeslojno profiliranom bazom, užim, skladno dimenzio-

¹ Topusko je inače arheološki izuzetno plodno područje, i upravo kod ovih radova nađeni su i neki drugi kameni spomenici, vjerojatno također iz rimskog vremena. Međutim kako je tijekom godina nekad bogata muzejska zbirka stjecajem okolnosti selila na različita mjesta, velik dio materijala je

pri tom nestao, a i dokumentacija je nepotpuna i zagubljena. Stoga se na usmenim podacima o nalazu ovog spomenika zahvaljujemo prof. Mariji Abramović iz O. Š. »Vladimir Nazor«, koja je sa đacima te škole nešto od te zbirke sačuvala i pohranila u samoj školi.

niranim trupom i širokim profiliranim kruništem sa žrtvenikom na vrhu. Sve četiri strane trupa obrubljene su dvostrukom profilacijom, a samo na jednoj strani are urezan je natpis. Oostale strane su grubo otklesane i nisu bile obrađene kao natpisna polja.²

Natpis je izveden u lijepoj, pravilnoj kapitali i sastoji se od šest redova koji su natpisno polje u cijelosti ispunili.³ Tekst natpisa je potpuno sačuvan i glasi:

LIBERO ET
LIBERAE
SACR
C CATVLLINVS
⁵ FIRMVS BF COS
V S

Libero et / Liberae / sacr(um). / C(aius) Catullinus / ⁵ Firmus, b(ene)f(iciarius) co(n)-s(ularis). / V(otum) s(olvit).

Žrtvenik je podigao konzularni beneficijar Gaj Katulin Firmo i posvetio ga italском božanskom paru, Liberu i Liberi.

Topuski je žrtvenik još jedan u nizu spomenika koji potvrđuju pojavu i rasprostranjenost kulta ovih prastarih italških božanstava u našim provincijama. Posvete ili zavjeti, kako epigrafski tako i sa prikazima dvaju božanstava, česti su ne samo u ovome dijelu Panonije, već ih kod nas nalazimo u velikom broju i u rimskoj provinciji Dalmaciji, a nekolicina ih je dosada zabilježena i u našem dijelu Mezije. Brojne potvrde ovoga kulta nalazimo u Daciji i Trakiji, te u ostalim balkanskim područjima gdje je kult Bakha-Dioniza omogućio uvjete za nastanak kulta Libera i Libere.⁴ Na tim se spomenicima najčešće javlja Liber sam, veoma rijetko Libera sama, a često se božanski par spominje ili prikazuje zajedno. U Panoniji je od 27 dosada poznatih spomenika koji govore o tom kultu, 11 posvećeno Liberu i Liberi zajedno, što je osjetno više nego u drugim provincijama.⁵ Upravo se u dunavskim provincijama, osobito u zapadnoj Panoniji, Libera često pridružuje svom paredru Liberu, i zajedno s njime štuje među vojnicima rimskih legija.⁶ Već je Domaszewski

² Spomenik je oštećen u donjem lijevom dijelu baze i na rubovima one strane na kojoj se nalazi natpis. Visina žrtvenika je 130 cm, a širina i debljina 74 cm. Natpisno polje visoko je 120 cm, a široko 62 cm.

³ Visina slova je nejednaka u pojedinim redovima: r. 1: 7,5 cm, r. 2: 6,5–7 cm, r. 3: 6 cm, r. 4: 5–5,5 cm, r. 5: 5 cm, r. 6: 4,5 cm. — Distinkcije između riječi nema. — Ligatura se javlja u prvom redu — *et*. i u četvrtom redu, gdje su u obliku izduženog L spojena slova L i I.

⁴ A. Bruhl, *Liber Pater, origine et expansion du culte dionysiaque à Rome et dans le monde romain*. Paris 1953., str. 212 i dalje: za Panoniju vidi A. Mocsy, *PWRE Suppl. IX* 732; za Daciju vidi A. Bodor, *Der Liber- und Libera Kult. Ein Beitrag zur Fortdauer der bodenständigen Bevölkerung in römerzeitlichen Dazien, Dacia NS VII/1963.*, str. 211—

241; za Dalmaciju vidi B. Gabričević, *Deus Laetus, VHAD LVI—LIX/1954—57.*, str. 136, M. Zaninović, *Tri antička reljefa sa Hvara*, *Opuscula archaeologica VI*, Zagreb 1966., str. 18, K. Patsch, *Novi spomenici iz Županjca*, *GZM 9/1897.*, str. 232, V. Paškvalin, *Kultovi u antičko doba na području Bosne i Hercegovine*, *GZM, NS 18/1963.*, str. 137, 142; za Meziju vidi *Inscriptions de la Mésie Supérieure I*, Beograd 1976., str. 52, 53, isto *IV*, Beograd 1979., str. 79, 121.

⁵ A. Bruhl, *sp. dj.* str. 215. i d. U Dalmaciji npr. na otprilike tridesetak natpisa koji govore o kultu Libera i Libere tek dva spominju taj božanski par zajedno. Razlog treba možda tražiti u tome što su tradicije štovanja »dionizijskih« božanstava starije i drukčije nego one u podunavskim krajevima.

⁶ A. Bruhl, *sp. dj.*, str. 216; *CIL III 3267, 3329, 3464, 8485* itd.

iznio pretpostavku da se u većini dedikacija radi o pojavi preslojavanja nekih zatečenih domaćih božanstava božanstvima koja su rimski vojnici štovali u starom zavičaju. Zbog sličnosti u karakteru samoga kulta nije bilo neobično domaća božanstva plodnosti i vegetacije, osobito poljoprivrede i vinogradarstva, poistovjetiti s božanstvima italskoga panteona, kojima su često u vojnim logorima žrtvenici ravnopravno stajali uz one vrhovnih rimskih božanstava.⁷

U istočnom dijelu Panonije taj je kult također zadržao prvotna obilježja vezana uz štovanje božanstava agrarnog karaktera ali nije uvršten među službene rimske kultove. Tu su u rimskoj interpretaciji zadržani elementi bliži dionizijačkom duhu tračkoga boga Bakha, kao zaštitnika vinograda i općenito plodnosti.⁸

Naš je žrtvenik jedini do sada pronađeni spomenik Liberovog kulta u Topuskom. I njega je, kao što je vidljivo iz dedikacije, podigao vojnik iz neke rimske legije koja je boravila u tome kraju. Gaj Katulin Firmo po svemu je sudeći Italik koji je u provinciji obavljao svoju vojničku službu kao konzularni beneficijar. Njegov gentilicij, *Catullinus*,⁹ ovdje se prvi put javlja na jednom spomeniku iz Panonije. Kao gentilicij nije čest niti na antičkim spomenicima iz Italije (CIL V, 6868 *C. Catullinus Carinus*). Nešto se češće javljao kao kognomen (CIL II 2635, CIL VI 1780, CIL V 2409) pa ga u tom obliku nosi i ugledni Rimljanin, *Flavius Aco Catullinus Philomathus*, konzul iz 349. godine.¹⁰ U onomastičkoj shemi dedikanta sa spomenika u Topuskom nedostaje filijacija, te nam to može biti indicij da spomenik okvirno datiramo u 2. stoljeće n.e.

U ovom je dijelu zapadne Panonije boravilo tijekom gotovo tri stoljeća nekoliko rimskih legija koje su zajedno sa svojim različitim manjim jedinicama sačinjavale obrambeni sustav dunavsko-panonskog limesa. Brojni konzularni beneficijari uređivali su kao vojna milicija u važnijim središtima provincije. S obzirom da su vojnici raznih panonskih legija i drugih pomoćnih četa dulje vremena boravili u tome području, s pravom su sudjelovali i u duhovnom životu stanovništva toga kraja. U jednom takvom središtu, poznatom gornjopanonskom lječilištu, koje je ujedno bilo i vojnoadministrativno središte, današnjem Topuskom (*Ad Finnes?*), posebno je bio štovan kult Silvana i Dijane (?). Kao dedikanti brojnih zavjetnih ara posvećenih Silvanovom kultu javljaju se vojnici legija XIV *Geminae*, X *Geminae*, i I *Adiutricis*, mahom Italici, koji se tako približuju kultu iskonskih domaćih božanstava, tradicionalno štovanih u tome starome jasijskom svetištu.¹² Tu

⁷ A.v. Domaszewski, *Die Religion des Römischen Heeres*, *Westdeutsche Zeitschrift* XIV, 1895., str. 54. Do sličnih je zaključaka došao i Patsch prilikom objave nekih Liberovih spomenika u Dalmaciji, vidi Patsch, sp. dj. str. 233.

⁸ Usp. J. Brunšmid, *Kameni spomenici Hrvatskoga Narodnoga muzeja u Zagrebu*, VHAD, NS IX/1906/7., br. 233; CIL III 12572 — *Liber pater et Libera mater*.

⁹ Ovaj latinski nomen u svom korjenu sadržava etrurski oblik *catu* — koji se upotrebljavao kako za tvorbu nomina tako i za

tvorbu kognomina. Usp. W. Schulze, *Zur Geschichte lateinischer Eigennamen*, *Abhandlungen der königlichen Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen*, Neue Folge, Bd V, 5, Berlin 1933., str. 407.

¹⁰ A. E. Samuel, *Greek and Roman Chronology*, München 1972., str. 275.

¹¹ O rasprostranjenosti legija u dunavskim provincijama vidi A. Mocsy u *PWRE*, suppl. IX/1962., str. 615 i d.

¹² Hoffiler — Saria, *Antike Inschriften aus Jugoslawien*, Zagreb 1938., dalje u tekstu AIJ, br. 508 do 514.

su se od davnine štovala domaća božanstva šumâ, vodâ i toplih izvora, s domaćim imenima Vidasus i Thana.¹³

Gaj Katulin Firmo podigao je žrtvenik Liberu i Liberi, očito povezujući sličnosti u značaju Silvanovog i Liberovog kulta. Na brojnim se spomenicima s predstavom Silvana on ikonografski približuje nekim drugim božanstvima iz različitih kulturnih sustava i u različitim interpretacijama, među kojima je za nas najzanimljivija upravo pojava poistovjećivanja s elementima Liberovog kulta.¹⁴ Kao direktnu potvrdu takvog povezivanja dvaju kultova navodimo jedan epigrafski spomenik iz nedaleke Siscije, gdje konzularni beneficijar Aurelije Kvinto podiže zavjetni spomenik *Liberu patri et Silvano Dom(estico)* (CIL III 3957). Da li se epitet *domesticus* odnosi na neko bliže određeno Silvana kao »kućnog« boga (usp. epitet *silvester*,¹⁵ *vilicus*,¹⁶ *torcle(n)sis*,¹⁷ itd.) ne možemo sigurno tvrditi, ali možemo pretpostaviti da se pod tim nazivom krije i podatak o postojanju nekog starog, izvornog »ilirskog« božanstva u rimskoj interpretaciji. I Liber i Silvan stara su italska božanstva poljâ i plodova i lako je među njima moglo doći do poistovjećivanja, tim više što i jedno i drugo božanstvo imaju i svoj ženski paredar — Liberu, odnosno Dijanu. Često se na našim spomenicima nalaze prikazani ili spominjani Silvan i Dijana zajedno,¹⁸ a kao što smo već spomenuli, naročito se u dunavskim provincijama podižu zavjetni žrtvenici božanskom paru Liberu i Liberi.¹⁹

U tome bi smislu, s obzirom na zanimljivu kulturnu situaciju u Topuskom, ovaj naš spomenik mogao svjedočiti o dvostrukoj rimskoj interpretaciji domaćeg panonskog božanskog para Vidasusa i Thane, jednom u varijanti Silvana i Dijane, a drugi put kao Liber i Libera. Skloni smo dakle pretpostaviti da brojni spomenici Silvanovog kulta u ovom dijelu Panonije ne svjedoče samo o štovanju Silvana ili Libera kao službenog vojničkog božanstva, već i da odražavaju duboko uvriježena starija vjerovanja i tradicije koje su postojale u ovome plodnome topličkome kraju, nekada vjerojatno okruženome gustim šumama i bogatim vinogradima. Stoga nije neobično da su nedavno u Topuskom u jednom rimskom grobu nađeni i bogati prilozima izrazite dionizijačke simbolike.²⁰

Naš je beneficijar iz zahvalnosti — možda zbog uspješnog liječenja u toplicama — postavio žrtvenik Liberu i Liberi, potaknut prirodnim ambijentom i duhovnim tradicijama koje su ga nesumnjivo podsjetile na rodni kraj. Na taj je način vrlo lijepo uskladio svoja vlastita vjerovanja, i kao Italika i kao vojnika, s običajima kraja u kojemu je služio vojsku.

¹³ A. Mayer, Die illyrischen Götter Vidasus und Thana, Glotta 31, Göttingen 1951., str. 235 i d.; AIJ 516—518; D. Rendić-Miočević, Ilirske predstave Silvana na kulturnim slikama sa područja Dalmata, GZM, NS 10/1955., str. 8, 16.

¹⁴ D. Rendić-Miočević, sp. dj., str. 16; usp. CIL IX 3603, CIL XI 6317, CIL XII 3132.

¹⁵ CIL III 3277, 6304, 10035, 10459, 10846, 11004, 11177, 13438 itd.

¹⁶ D. Rendić-Miočević, sp. dj., str. 21.

¹⁷ CIL III 3093

¹⁸ Prikazi Silvana i Dijane brojni su osobito u provinciji Dalmaciji. Kako se Topu-

ska nalazi upravo u graničnom prostoru između Panonije i Dalmacije, vjerojatno je dolazilo do utjecaja istovjetnih ikonografskih predstava u obim provincijama. Usp. D. Rendić-Miočević, sp. dj., str. 28 i d.

¹⁹ A. Bruhl, sp. dj., str. 216.

²⁰ M. Šarić, Rimski grob u Topuskom, VAMZ 3/XII—XIII, Zagreb 1979—1980., str. 125.

²¹ Spomenik je snimio prof. I. Šarić, a crtež izradio K. Rončević na čemu im obojici najljepše zahvaljujemo.

RÉSUMÉ

L'AUTEL DE LIBER ET LIBERA À TOPUSKO

Le riche héritage des monuments à Topusko relève un certain nombre de monuments antiques très intéressants restés, chose étrange, à l'endroit même de découverte. Parmi ces monuments nous distinguons un autel votif dont l'inscription enrichit nos connaissances sur les cultes antiques dans les provinces illyriennes, plus précisément dans la Pannonie antique romaine. Le monument est découvert sur le versant sud de la colline »Babićevo brdo« à Topusko.

Aujourd'hui nous pouvons le trouver dans le parc local, exposé depuis des années en plein air. (Photo no. 1, et tableau no. I).

L'autel est travaillé en calcaire gris du pays (les dimensions: $130 \times 74 \times 74$ cm), a une base massive et large, profilée de plusieurs couches, un tronc moins large aux dimensions proportionnelles et un large couronnement profilé avec la partie supérieure d'autel. L'inscription est conservée entièrement.

Caius Catullinus Firmus, le bénéficiaire consulaire, a fait élever l'autel et l'avait dédié au couple divin italique, à Liber et à sa parèdre Libera.

Les dédicaces ou les vœux prononcés à ces vieux divinités italiques de caractère agraire sont fréquents tant en Pannonie qu'en provinces romaines de Dalmatie et de Mésie Supérieure. Dans les provinces danubiennes, particulièrement en Pannonie de l'Ouest on joint Libera souvent à son parèdre Liber et tous les deux sont honorés ensemble par des légionnaires, ce qui permet de supposer que certains dieux domestiques trouvés sur place furent identifiés par similitudes des divinités honorés dans leur ancien pays natal.

Cet autel lui-aussi, unique monument du culte de Liber découvert jusqu'à présent à Topusko fut élevé par un légionnaire italique qui faisait son service militaire dans une station thermale connue en Pannonie Supérieure, ayant en même temps la fonction du centre militaire et administratif (*Ad Fines?*) de la Pannonie. Dans cette région les cultes de Silvain et Diane furent particulièrement honorés, tandis que les dédicants de nombreux autels votifs à ces divinités furent les soldats des plusieurs légions romaines demeurant en Pannonie de l'Ouest. Comme cette région était depuis des anciens temps l'endroit où l'on honorait des dieux domestiques des forêts, des eaux, des sources thermales ayant les noms indigènes: Vidasus et Thana, iconographiquement proches des dieux Silvain et Diane, c'est-à-dire de Liber et Libera, nous estimons que ce monument de chez nous pourrait témoigner d'une double interprétation romaine du couple divin domestique panonien des champs et de la fertilité, Vidasus et Thana, une fois vu dans la variante de Silvain et Diane, et une autre fois comme Liber et Libera.

Nous pourrions donc supposer que de nombreux monuments du culte de Silvain trouvés dans cette partie de la Pannonie ne sont pas les témoignages des cultes de Silvain et de Liber honorés comme les divinités légionnaires officiels, mais, plutôt,

qu'ils reflètent de profondes croyances et anciennes traditions existant dans cette région fertile. Dans ce contexte l'autel à Liber et Libera fut élevé par notre bénéficiaire du 2nd siècle de n.e., et de cette manière il a bien concilié ses croyances étant Italique et militaire à la fois, avec des coutumes du pays où il faisait son service militaire.

